

[Poulsgaard]

Vi vil nok stille et par spørgsmål eller tre under udvalgsarbejdet, men vi ser positivt på lovforslaget.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti mener, at det er et udmærket lovforslag, kirkeministeren her lægger frem. Det er som tidligere nævnt et forslag i rækken af forenklinger, og det er på alle måder, synes jeg, meget velegnet til en yderligere debat i kirkeudvalget. Det er meget glædeligt, at ministeren – det fremgår både af fremsættelsestalen og af lovforslaget – gerne vil styrke menighedsrådenes beføjelser. Man kan sige, at menighedsrådene nok er det mest nærdemokratiske organ, vi har overhovedet, og hvor skulle det være mere naturligt at gøre det end just dér? Hvem skulle have større mulighed for at bedømme, hvordan man nu skal bruge forskellige midler – inden for en given ramme, under tilsyn af stiftsøvrighed og provst i øvrigt – end netop menighedsrådene? Vi synes, det er et særdeles godt fremskridt, at ministeren her foreslår en større bestemmelsesret til menighedsrådene, herunder i særdeleshed hvad angår rådighedsbeløbet.

Det er klart, at det godt kan give visse diskussioner rundt omkring i menighedsrådene. Men er det ikke netop ønskeligt? Det synes vi det måtte være. Det er klart, at der er megen forskel på, hvordan man ønsker at bruge disse midler i et udpræget storbyområde og i et landsbysogn. Derfor synes jeg, det er så rigtigt, at man giver de vide rammer, som ministeren har lagt op til. Når man imødekommer disse, tror jeg, meget nødvendige og relevante behov, så vil det også øge interessen om menighedsrådene og menighedsrådenes arbejde og valget til menighedsrådene. Det ønsker vi alle.

Vi vil gerne støtte lovforslaget og synes, at der er en del spørgsmål, som det er nødvendigt at få afklaret i udvalget.

Kirkeministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg kan under alle omstændigheder starte med at sige tak for en meget positiv modtagelse af lovforslaget. Det er rigtigt, som enkelte har været inde på, at der forud har været en debat rundt omkring om det udkast, der blev sendt til høring, og det er også rigtigt, at der på baggrund af denne debat er

sket en ændring af det udkast. Ændringen er indarbejdet i det lovforslag, som ligger her.

En af de ting, der er blevet ændret, er, at det stadig væk skal kunne være sådan, at et menighedsråd selv må bestemme, om det vil vælge præsten som formand for menighedsrådet. Det er rigtigt, som fru Inger Harms siger, at man godt kunne have argumenter imod det, men når jeg har ændret det i forhold til udkastet, hænger det dels sammen med, at det nu efterhånden er sådan, at det kun er meget få steder, hvor præsten er formand, dels med, at man kan sige, at det må menighedsrådet selv finde ud af, det behøver vi ikke at fastsætte i en lov.

En anden væsentlig ting, der er blevet ændret i forhold til udkastet, er pligten til, at der skal være offentlige møder. Vi skal lige hæfte os ved, at det er sådan i dag, og det er det også i lovforslaget, at der bestemte kan være offentlige menighedsrådsmøder. Ofte vil det kunne være med til at styrke interessen. Men vi er altså i lovforslaget veget tilbage fra at fastsætte en decideret formalistisk pligt til, at der skal være en sådan offentlighed.

Det, der selvfølgelig nok vil give anledning til mest debat – det er også det, der har været talt mest om her – er spørgsmålet om rådighedsbeløbet, dets anvendelse, dets størrelse. Jeg har ikke lagt op til en ændring i beløbsstørrelsen, men jeg har lagt op til, at der ikke skal være de snævre bånd på anvendelsen. Det er helt klart, at de spørgsmål, der måtte blive i udvalget om det, og den drøftelse, vi måtte få, kan være med til at afklare nogle ting.

I den forbindelse skal jeg allerede nu bemærke, at der i de høringssvar, der er kommet ind, specielt om det spørgsmål er ret så forskellige opfattelser. Høringssvarene vil selvfølgelig blive tilstillet udvalget, og det er vel næsten bedst, at man så selv dér nærmere går ind på nogle af disse forskelle, men jeg kan godt allerede nu sige, at der absolut ikke er en entydig indstilling blandt dem, der er blevet hørt, om, hvordan man skal stille sig til det forslag om en friere anvendelse af rådighedsbeløbet.

Jeg vil da godt svare på fru Mette Madsens spørgsmål om, hvem der så i virkeligheden, man kunne sige i sidste ende afgør, hvad der er til gavn for det lokale kirkelige arbejde. Det er klart, at provstiuudvalget må